

faldt fra det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (A. Jensen) angaaende vore Landarbejdere. Jeg er fuldstændig enig med ham i, at der er ingen Stand her i vort Land, der lever under saa trykkende Kaar. Deres Aarsindtægter ere saa smaa, at jeg er sikker paa, at hvis de kunde naa op til saadanne Indtægter, som uden Undtagelse alle de have haft, som vi have givet Lønningsforhøjelse i de senere Aar, vilde de betragte sig som velstillede. De, der kende disse Forhold, vide, hvor mange Munde de have at mætte, og hvor faa og smaa deres Indtægter ere, og der ere ingen Mennesker, der kunne begribe, at de ophovedet kunne faa Føden; selv om de ere opvoksede i saadanne Forhold, ere de ude af Stand til at begribe det. Jeg er selv opvokset i et saadant Landarbejderhjem, og jeg begriber den Dag i Dag ikke, naar jeg sammenligner de Indtægter, min Fader havde, med dem, jeg selv har, hvor Føden kom fra, og dog kan sige med Sandhed, at jeg aldrig har manglet Mad, jeg fik altid Spise, naar jeg var sulten, og jeg har heller aldrig savnet Klæder. Jeg har aldrig kunnet finde anden rimelig Forklaring af disse Forhold, end at disse Folk til Dels maa leve af Guds Velsignelse, at Vorherre lægger sin Velsignelse i det lidet saaledes, at det kan slaa til til de mange Munde. Jeg mener derfor, at vi ubetinget have Forpligtelse til at gøre noget paa en eller anden Maade for at forbedre deres Kaar. Nu ved jeg meget vel, at man ikke ad Lovgivningens Vej kan lave saadanne Lønningsforhøjelser for Landarbejderne, det lader sig ikke gøre, og selv om de organisere sig, vil det være vanskeligt for dem gennem deres Organisation ved Strejker eller lignende at tiltvinge sig en Lønningsforhøjelse, saaledes som Arbejderne i Byerne have faaet, det lader sig slet ikke gøre ude paa Landet, det maa komme paa en helt anden Maade. Men hvad vi kunne gøre, er i det mindste at sørge for saa hurtigt som muligt enten at frigøre eller lette Tolden paa de Livsfornødenheder, som de nødvendigvis skulle have. Dernæst mener jeg, at vi maa passe paa, hver Gang der er et Arbejderlovsforslag fremme, at vi saa ikke skyde disse Landarbejdere til Side. Jeg har aldrig kunnet forstaa, hvorledes nogen kunde nænne at sætte disse Landarbejdere ud af Bergs gamle Lovforslag om Ulykkesforsikring, aldrig har jeg kunnet forstaa det. Det blev sagt den Gang, at det var kun de farlige Erhverv, men naar en Arbejder mister sin

Arbejdskraft, sin eneste Erhvervskilde, saa er det jo aldeles ligegyldigt, hvad det er for et Erhverv, det sker i, for ham er det i det mindste farligt nok, han bliver derved ude af Stand til at ernære sin Familie. Der blev ogsaa sagt den Gang, at vi havde intet statistisk Materiale. Ja, det er sandt, men det havde vi heller ikke for de farlige Erhverv den Gang, vi maatte hjælpe os med den tyske Statistik, og der foreligger ogsaa en tysk Statistik for Landarbejdere.

Jeg skal ikke fordybe mig videre i disse Forhold, men kun komme til et endnu. Der blev den Gang talt om, at der skulde nedsættes en Komite, en Kommission eller saadan noget, som skulde samle statistisk Materiale, hvorover man kunde bygge et Forslag til en Ulykkesforsikring for Landarbejdere. Imidlertid har jeg intet hørt om, hvorvidt denne Komite er bleven nedsat, om den endnu sidder og arbejder og famler med at samle Materiale, eller om den er bleven færdig med sin Samlen, men jeg vil tillade mig at spørge den højtærede fungerende Indenrigsminister, om denne Komite er bleven nedsat, om den arbejder, om den har faaet samlet tilstrækkeligt Materiale, og i saa Fald vil jeg indtrængende opfordre ham til at fremsætte et Lovforslag, hvorved vi kunne faa løst dette Spørgsmaal. Vi ere jo nu en Gang komne til at løse dette store Samfundsspørgsmaal stykkevis. I Fjor fik vi jo Fiskerne med, og jeg mener, at de, der nu maa staa for Tur, først og fremmest ere Landarbejderne. For øvrigt mener jeg, at naar vi skulle til det igen, maa vi tage alle dem med, der ere ligestillede med dem, og som staa uden for den nuværende Ulykkesforsikringslov, og det maa og kan lade sig gøre, vi maa nok kunne faa saa meget statistisk Materiale, at vi kunne bygge et Lovforslag derover. Dermed skal jeg slutte, nu ere vi jo ogsaa lige paa Prikken, saa det kan godt passe.

Formanden: Jeg skal dermed afbryde Forhandlingen for i Dag. Der er 34 Talere indtegnet. Jeg beder ærede Medlemmer være forberedte paa, at det kan blive fornødent at holde Aftenmøde for at afslutte Forhandlingen.

Næste Møde holdes i Morgen Tirsdag den 22de Kl. 1. med samme Dagsorden som i Dag: